

[Pürschel.]

Organisationsformer, der bedre stemmer med Samfundets Udvikling, saaledes som det nu engang er, end de Former, vi har i Øjeblikket.

Det, der sker her, kan ogsaa vise den danske Arbejder, hvorledes han vil være stillet i et socialistisk Samfund. Ogsaa der vil det lyde, at Samfundet kan ikke taale Arbejdskampe. Jeg forstaar godt, at Tanken om Socialisering melder sig som fristende for Arbejderne, men hvorledes bliver Arbejdernes Stilling i et Samfund, hvor dette Samfund er praktisk talt den eneste Arbejdsgiver, hvor det tillige er Lovgiver, hvor det tillige har Administrationen, og hvor det har en stor Myndighed over Domstolene? Det kan være, at der i dette Samfund vil herske Lighed og Broderskab, men eet er sikkert, at for Friheden er der ingen Plads. Og denne Lovgivning, vi her har, kan ogsaa vise de Industriledere, der ved sidste Valg støttede det Ministerium, vi nu har, hvad de har at vente sig ved Støtte til den Regering, vi har i Øjeblikket.

Det var de Bemærkninger, jeg har ønsket at fremsætte ved denne Lejlighed, fordi jeg har ment, det maaske kunde have nogen Interesse, at en Mand, der ikke er med i de allerheftigste Kampe, søger at klare sig lidt, hvorledes den hele Situation er.

Statsministeren (Starming): Den sidste Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, har i Dag, saaledes som det allerede er sagt, holdt en Tale, der godt kunde overraske paa Grund af den Form, som han nu efter Ordre brugte. Den var helt igennem præget af det Maadehold, man i tidligere Dage savnede; men desuagtet var der jo dog ikke mere Maadehold, end at det ærede Medlem mente, at her var alt for lidt Frihed, og saa var det ærede Medlem bange for, at Arbejderne skulde blive en Filial af Staten. Ja, jeg indrømmer, at det ærede Medlem har mere Kendskab til, hvorledes det er at være Filial, end jeg har, thi det ærede Medlem er jo selv Filialbestyrer for en anden Stat her i Danmark. Det ærede Medlem er Bestyrer af den danske Filial af den russiske Stat. Og hvordan er saa dette samme Rusland, som det ærede Medlem repræsenterer her i Landet? Ja, det er jo ikke saadan, at Fagbevægelsen derovre kan siges at være selvstændig, fri og uafhængig. Jeg har her en Arbejdslov af 1932 fra Sovjetrepublikken, den er underskrevet af Kalinin og Molotoff, og det hedder heri, at i Tilfælde af blot een Dags Arbejdsforsøm-

melse uden antagelig Grund bliver vedkommende Arbejder eller Funktionær afskediget fra Fabrikken eller Institutionen og mister Retten til de Levnedsmiddel- og Varekort, han har faaet som arbejdende i vedkommende Fabrik eller Institution, ligesom han mister Retten til at bo i den Lejlighed, han har faaet til Bolig af vedkommende Fabrik eller Institution. Der er jo et godt Stykke Vej endnu, inden danske Arbejdere kommer saa vidt.

I øvrigt kan jeg være tilfreds med, at Grundtonen i den Forhandling, der har fundet Sted, har været den, at Lockouten bør bringes til Ophør. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har venligst lovet, det skal ske inden Søndag, og dette foretrækker jeg ogsaa fremfor at vente til Mandag; det er rimeligt, at man gaar i Arbejde paa Mandag. Og selv de ærede Medlemmer Hr. Krag og Hr. Valdemar Thomsen synes jo under visse Omstændigheder at kunne medvirke til, at Lockouten bringes til Ophør.

Det ærede Medlem Hr. Krag, hvis Tale i flere Henseender var mærkelig, betegnede til at begynde med Situationen som enestaaende i Rigsdagens Historie — det maa være, fordi det ærede Medlem har en meget slet Hukommelse. Det ærede Medlem sagde, at her skal vi fastlægge et Lønniveau, og det er noget ganske enestaaende. (*Krag:* Det var ikke det, jeg sagde). Det ærede Medlem, siger jeg, har en daarlig Hukommelse, for han var med til i 1933 at fastlægge et bestemt Lønniveau mod Arbejdsgivernes Krav om Lønnedsættelser.

At saavel det ærede Medlem Hr. Krag som de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Aksel Larsen siger, det er i Grunden Regeringen, der har Skylden for Lockouten, og at man bebrejder mig, baade hvad jeg har sagt, og hvad jeg ikke har sagt, kan man jo ikke forhindre, og det kan heller ikke forundre nogen, det er Ting, der er gentaget saa ofte, at vist alle er paa det rene med, hvilken Vægt sligt har. Imidlertid, hver Gang disse Bedømmelser underkastes Befolkningens Dom, er denne blevet væsentlig anderledes end den, de ærede Medlemmer har præsteret herinde. Jeg holder mig derfor til Realiteterne og ikke til disse Talemaader, der er uden Betydning. Jeg har for øvrigt hørt dem ved alle Lejligheder. Da England gik fra Guldet og vi maatte skride til visse Foranstaltninger, var det denne elendige Regerings Skyld; da Verdensomsætningen faldt til en Trediedel og medførte Prisfald for det danske Landbrug, var det denne Regering,